

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev2 1261/10
19.05.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Vesne Popović i Vide Petrović-Škero, članova veća, u pravnoj stvari tužioca D.P. iz P., čiji je punomoćnik Z.J., advokat iz L., protiv tuženog Privrednog društva za proizvodnju, preradu i transport uglja Rudarski basen K. d.o.o. iz L, radi poništaja rešenja i vraćanja na rad, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž1. br. 6209/07 od 10.07.2009. godine, u sednici održanoj 19.05.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE, kao neosnovana, revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž1. br. 6209/07 od 10.07.2009. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Lazarevcu P1. br. 78/07 od 18.10.2007. godine, stavom prvim izreke odbijen je tužbeni zahtev kojim je tužilac tražio da se poništi rešenje tuženog od 02.06.1997. godine, o prestanku radnog odnosa tužiocu, uz obavezu tuženog da ga vrati na rad, kao neosnovan, dok je stavom drugim izreke odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove parničnog postupka.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž1. br. 6209/07 od 10.07.2009. godine, stavom prvim izreke preinačena je prvostepena presuda u delu tužbenog zahteva za poništaj rešenja i poništeno rešenje tuženog od 02.06.1997. godine u pogledu datuma prestanka radnog odnosa, te je utvrđeno da je tužiocu prestao radni odnos sa 25.04.1997. godine, dok je stavom drugim izreke odbijena kao neosnovana žalba tužioca i potvrđena prvostepena presuda u preostalom delu.

Protiv pravosnažne presude donesene u drugom stepenu, tužilac je izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni kasacioni sud je ispitao pobijanu presudu, primenom člana 399. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, br.125/04), pa je našao da je revizija neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a nema ni povrede iz tačke 12. istog stava, jer pobijana odluka sadrži jasne i potpune razloge o odlučnim činjenicama, koje nisu u suprotnosti sa izvedenim dokazima, a ocenjeni su i žalbeni navodi od odlučnog značaja. Ni u postupku pred drugostepenim sudom nije učinjena povreda iz člana 398. stav 1. tačka 4. ZPP, na koju se revizijom ukazuje, jer delimičnim poništajem pobijane odluke tuženog i utvrđivanjem da je tužiocu radni odnos prestao kasnije nego što je to utvrdio direktor tuženog u navedenom rešenju, nije prekoračen tužbeni zahtev.

Prema činjeničnom stanju na kome je zasnovana pobijana odluka, tužilac je bio zaposlen kod tuženog do donošenja rešenja, od strane direktora tuženog, od 02.06.1997. godine, kojim je utvrđeno da tužiocu prestaje radni odnos sa 18.04.1997. godine, zbog neopravdanog izostanka sa posla pet radnih dana uzastopno. Ispitujući zakonitost pobijanog rešenja, sudovi su utvrdili da tužilac od 18.04.1997. godine nije dolazio na posao do početka maja 1997. godine, da je svog neposrednog rukovodioca obavestio da zbog bolesti je privremeno nesposoban za rad, ali po dolasku na rad svoje odsustvo nije opravdao dostavljanjem doznaka nadležnog lekara.

Imajući u vidu okolnosti koje su utvrdili nižestepeni sudovi, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je pravilan zaključak sudova da su ispunjeni zakonski uslovi predviđeni članom 108. stav 1. tačka 1. Zakona o radnim odnosima („Službeni glasnik RS“ broj 55/96, koji je bio na snazi u vreme donošenja rešenja tuženog) za prestanak radnog odnosa tužiocu, koji je izostao sa posla pet radnih dana uzastopno, a svoj izostanak nije opravdao, niti je imao saglasnost rukovodioca za ovo izostajanje sa posla. Pri tom, pravilno je pravosnažnom presudom delimično poništeno rešenje tuženog i utvrđeno da je tužiocu radni odnos kod tuženog prestao 25.04.1997. godine, a ne 18.04.1997. godine kako je to utvrdio direktor tuženog. Naime, uslov za prestanak radnog odnosa zaposlenom nezavisno od njegove volje, u smislu navedene zakonske odredbe, je neopravdan izostanak sa posla pet radnih dana uzastopno, pa se kao dan prestanka radnog odnosa može uzeti prvi radni dan po isteku petog dana neopravdanog izostanka. Kako je, počev od 18.04.1997. godine, peti dan neopravdanog izostanka sa posla bio 22.04.1997. godine (petak), to je tužiocu radni odnos mogao prestati tek sa 25.04.1997. godine, kako to pravilno zaključuje i drugostepeni sud.

Vrhovni kasacioni sud nije cenio navode tužioca iz revizije kojima se osporava utvrđeno činjenično

stanje, jer se revizija iz ovog razloga ne može izjaviti, primenom člana 398. stav 2. ZPP.

Na osnovu člana 405. stav 1. ZPP, Vrhovni kasacioni sud je odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović,s.r.